

i Betænkningen af Grundlovens § 57, ikke alene er uholdbar, men i den Grad mærk- værdig, at jeg gjerne vilde høre, om det ærede Medlem virkelig vil tage Konsekvent- serne af det, han har skrevet. Det ærede Medlem siger nemlig: „Den i Grundlovens § 57 givne, betingede Ansvarsfrihed med Henhyn til Rigsdagsmedlemmernes Ytringer paa Thinge, er efter Mindretallets Opfattelse med Rette givne — men ogsaa kun givne — som et Bærn mod Indbrev i den Frihed, som Folkerepræsentanten bør have til, uden Sagttagelse af bestemte Former og uden en saadan Beviskræfte, der maasse alene kan have af enkelte særlig Sagtyndige, at frem- sætte sine Anskuelser om offentlige Anliggen- der og Tilstande“. Altsaa, man skulde ikke i denne Sal have Lov til og Ret til at ud- tale sig om offentlige Anliggender og Til- stande videre, end det ærede Medlem her vil give Ret til. Det, tror jeg, er ganske feil- agtigt. Jeg har imidlertid egentlig frem- bragt denne Udtalelse for at gøre opmærk- som paa noget Andet. Dens Mod sætning er jo: „udenfor Rigsdagen“. Udenfor Rigs- dagen er det altsaa efter det ærede Medlems Mening forbudt at udtale sig om offentlige Anliggender og Tilstande, medmindre man iagttager bestemte Former og er i Besiddelse af en Beviskræfte, der egentlig kun hører hjemme hos de Sagtyndige. Denne Bemærk- ning er grebet, synes jeg, fra de Forbuds- møder, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller i denne Tid og i de senere Aar have arrangeret her i Landet. Tonen har der virkelig været den, at man kun under Sagttagelse af bestemte Former, og kun naar man tiltroede sig Sagkundskab, kunde tale paa disse Møder. Enhver vil jo se, at det er et absolut umuligt Standpunkt at stille sig paa overfor Ytringsfrihedens Grændser, at man kun maa ytre sig under Sagttagelse af bestemte Former. Jeg kunde dog ønske at vide, hvilke Former det er, om man maasse skulde nævne den, man taler til, ved hans Titel, om man f. Ex., naar man optraadte mod en Minister, absolut skulde titulere ham Excellence. Jeg vilde gjerne høre det ærede Medlems Udtalelse derom. Og saa vilde jeg gjerne vide, om det virkelig i det Hele er hans Mening, at Enhver, der ikke er i Be- siddelse af Sagkundskab, overhovedet ikke maa udtale sig her i Landet om offentlige Tilstande og Forhold. Gjennem en ganske simpel Mod sætningsslutning ligger jo dette i det Stykke, det ærede Medlem har skrevet i Betænkningen. — Jeg kunde nu slutte, man maa dog ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen) gjøre Indsigelse imod den Interesse, som

de to ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) og Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Haltier) have vist for Følge- thingets Værdighed. Jeg vilde ønske, at Oppositionen dog engang maatte blive fri for at høre denne komme til Orde, thi man faar derved en Slags Jølelse af, at det kun er Noget, som siges, og som slet ikke menes henhynsfuldt overfor Oppositio- nens Medlemmer. Enhver, der kan læse og kan se og veed Noget om, hvad der er pas- seret her i Landet under den politiske Kon- flikt, veed jo dog, at er der Noget, som de Herrer og deres Parti ikke have søgt at reise, er det Følge thingets Værdighed. De have tvertimod rundt omkring paa Møder, hvor de have kunnet komme til det, gjennem deres Blade, selv i den officielle „Berlingske Tidende“, gjort alt Muligt for at dukke dette Thing ned, gjort alt Muligt for at nedbryde Agtelsen for dette Thing, hvoraf de Herrer selv ere Medlemmer. Jeg kunde derfor ønske at blive fri for det — rent ud sagt — Hylleri, at det er de Herrer, der ere ømme for Rigsdagens Værdighed, og at det er os Andre, der krænke Rigsdagens Værdighed. — Jeg skal altsaa anbefale Flertallets Indstilling.

B. Holm: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det ikke for at tale om selve Realiteten, Ubleveringen, da jeg jo er Part i Sagen, men det er fordi nogle af dem, der have underskrevet denne Erklæring, ifølge hvilken man forlanger det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pinsel), min Sidemand, udleveret, have været hos mig og anmodet mig om at drage en faktisk Oplysning frem i denne Sal. Der kom en Mand til mig i Gaar, som var Medunder- skriver af den Anmodning, der er indbragt her i Thinget, om at faae det ærede Med- lem udleveret, og beklagede sig til mig over Maaden, hvorpaa det var gaaet til, at han var kommen til at underskrive dette Andra- gende; han sagde, at han var meget ked af det. Han spurgte mig dernæst, om det ikke var muligt for mig at gøre Noget, hvorved han kunde blive dragen ud af dette Filteri, som Hr. Seegaard eller hans Tilstjærer havde draget ham ind i. Jeg sagde ja til ham: Ja, jeg veed jo ikke, paa hvilken Maade

Rettelse.